

som Fyrvæsenet, Vagervæsenet og lignende. Jeg skal ikke udtale mig om det sagligt tilraadelige i en saadan Fremgangsmaade, det bliver jo behandlet andetsteds, men jeg synes, at hvis man vil gøre dette uden at lade Administrationskommissionen faa denne Sag til Behandling, saa handler man ikke hensynfuldt mod Kommissionen. Det er jo ingen Hemmelighed, det ved vistnok alle ærede Medlemmer af dette høje Ting, at Administrationskommissionen har haft netop disse Forhold oppe til Overvejelse; den har behandlet dem i et Udvalg, og der er skrevet foreløbig Betænkning derom. Naar der nu, medens man sidder og arbejder med Forholdene, som man jo gør i Øjeblikket, fra Regeringens Side foretages saadanne Foranstaltninger som disse, er det, man faktisk gør, dette, at man slaar Administrationskommissionens Arbejde i Stykker mellem Hænderne paa Kommissionen, medens denne arbejder, og det synes jeg ikke er hensynfuldt gjort. Skulde Ministeriet fremdeles fastholde, at en saadan Nyordning eller Omordning af Forvaltningsgrene bør finde Sted, synes jeg i alt Fald, at man bør lade Administrationskommissionen, der har behandlet disse Forhold, taa Lov til at afgive sin Betænkning og sit Votum i denne Sag, for Afgørelsen træffes.

Ministeriet og dets Ordfører her taler tidlig og silde om, at man ønsker et sagligt og fredeligt Samarbejde om Opgaverne. Jeg vil dertil sige: Ja, saa begynd at vise det, begynd at vise, at man er villig til at imødekomme Krav ogsaa fra anden Side og til at lade det komme frem, som man fra anden Side kan have at sige, selv om Opfattelserne maaske dør ikke fuldt ud stemmer overens med Ministeriets Opfattelse. Ord om godt fredeligt Samarbejde kan jo være udmærkede, men hvis man vil vise i Handling det, man taler i Ord, saa taler Handlinger som Regel meget stærkere end mange Ord.

Ludvigsen: I det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Tale faldt i Anledning af Statstilskuddet til de vestjydske Havne en Bemærkning om, at dette Tilskuds Forringelse synes at skulle gaa ud over Hanstholm. Derom vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger, ogsaa fordi der ikke før i dette Ting er fremsat Anskuelser om dette Forhold fra en praktisk Fiskers Side, og fordi dette Spørgsmaal ikke er behandlet ud fra en praktisk Fiskers Synspunkt. Det er det, jeg nu gerne vil forsøge at gøre, fordi jeg er praktisk Fisker og fordi jeg har været med til Behandlingen af

dette Spørgsmaal omtrent saa længe, som det har eksisteret. Spørgsmaalet i sig selv er jo meget gammelt og har en meget gammel Historie. At komme ind paa den her vilde være for omfattende, og det er ogsaa kun det, der er sket i de sidste 10 Aar, der har Interesse for Tiden nu.

Da Spørgsmaalet for 10 Aar siden rejstes, rejstes det af Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse. Det rejstes paa Grundlag af, at der hos den vestjydske Fiskerbefolkning stadig viste sig stærke Ønsker om Forbedring af deres Vilkaar. Man kunde indenfor Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse se, at disse Folks Arbejdsvilkaar blev ringere og ringere. Fiskene var trukket længere til Søs, Baadene var blevet for smaa og kunde ikke bære de tunge Motorer, som Tiden krævede, og som var gaaet ind som et nødvendigt Led i Fiskeriet. Man kunde ikke sætte dem i Havet, og man kunde vanskeligere lande; Baadene var for tunge og maatte gøres større. Det var da ganske naturligt, at der fra Fiskernes Side stilledes Krav til Foreningens Bestyrelse. Denne gjorde, hvad den kunde, for at formaa Regeringen til at give Fiskerne de Støttepunkter, der var nødvendige, for at de med større Sikkerhed kunde sætte deres Baade ud paa Havet og med større Sikkerhed kunde lande igen, saaledes at ikke disse mange med kortere eller længere Mellemrum optrædende Ulykker kunde finde Sted, som ofte krævede mange Menneskeliv.

Paa dette Grundlag rejste Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse Spørgsmaalet, og man blev hurtig enig om, hvad man burde gøre for at imødekomme de Ønsker, som man vidste var til Stede rundt om hos den vestjydske Fiskerbefolkning. Vi enedes hurtigt i Bestyrelsen om et Forslag, der skulde danne Grundlaget for en videre Forhandling om dette Spørgsmaal mellem den danske Fiskerbefolkning, specielt den vestjydske Fiskerbefolkning, og Regeringen. Forslaget gik ud paa, at man skulde søge at oprette Støttepunkter omkring ved de store Fiskerlejer, der lidt efter lidt havde rejst sig langs den jydske Vestkyst, og hvorfra det store Kystfiskeri blev drevet. Man ønskede fra Dansk Fiskeriforenings Side, at der byggedes en Havn beliggende i Thisted Amt. Vi turde ikke paatage os Ansvaret for at anvise, hvilken Plads den skulde ligge paa. Vi overlod denne Side af Sagen til de sagkyndige, Vandbygningsdirektoratet. Dette gjorde vi ogsaa, fordi vi var bange for, at personlige Interesser skulde komme saa stærkt frem, at det